

[Lysholt Hansen.]

at skaffe sig et stort udbytte sørge for, at de, der sætter penge ind, får noget mere i rente af den kapital, de har indskudt. Man er jo aldrig i tvivl om, hvor høj renten skal være, når der skal lånes.

(Kort bemærkning).

Hans Kjær: Hr. Lysholt Hansen vil gerne have fastslået, at det må ikke stå sådan, at den nuværende regering ikke skulle være opsparingsvenlig. Det ville nu nok være nemmere at få fastslået det over for det høje ting ved at føre en politik, der ikke straffede al den opsparingsvenlighed, der ellers er. Den omstændighed, at opsparingen er faldet — var det for første gang i 50 år? — kan for mig at se i hvert fald ikke være noget særligt incitament til yderligere at formindske opsparingen.

Må jeg så sige til økonomi- og budgetministeren, at når vi vender tilbage til problemet om kapitalmarkedsrådet, er det, fordi vi i modsætning til spørgsmålet om boligens indflydelse — boligministeren sagde jo, at det får vi lejlighed til at komme tilbage til — ikke rigtig får lejlighed til at komme tilbage til kapitalmarkedsrådet. Det er ikke noget, der skal lovgives om. Det er noget, man vil nedsætte, hvis man ellers kan få det gjort.

Økonomi- og budgetministeren blev næsten patetisk, da han fastslog, at vi ikke ville kunne løse betalingsbalanceproblemet, hvis vi ikke dirigerede mere kapital til de eksport- og importkonkurrerende erhverv. Ja men jeg har da forstået af fremsættelses-talen, og hvad der tidligere er sagt, at opgaven er at kvotere mellem 3 sektorer, hvoraf den ene er boligsektoren, den anden den offentlige sektor og den tredje den erhvervsmæssige sektor. Når nu økonomi- og budgetministeren har denne faste overbevisning om, at vi ikke kan løse disse problemer, hvis vi ikke sørger for, at der kommer mere kapitaltilgang til de konkurrerende erhverv, så er det, jeg siger, at man fører en

selvmodsigende politik. Foreløbig har vi set, at man vil udvide andelen til boligsektoren og andelen til den offentlige sektor, og så kan det ikke være anderledes, end at der bliver mindre tilbage til den sektor, som økonomiministeren nu lige fortæller os skal have mere, hvis vi skal overleve. Jeg synes, det måtte være nemmere, hvis man gjorde det noget enklere.

Må jeg også . . . .

Formanden: Taletiden for en kort bemærkning er for længst forbi. Det er 2 minutter.

(Kort bemærkning).

Grethe Philip: Hr. Lysholt Hansen har flere gange været inde på spørgsmålet om den samlede private opsparing. Jeg synes, det er overordentlig interessant; jeg var selv også noget inde på det. Men når hr. Lysholt Hansen udtaler sig så klart om de to sidste år, vil jeg bare gerne stille det spørgsmål: hvor har hr. Lysholt Hansen egentlig helt sikre tal, f. eks. for 1971, fra? Jeg har i hvert fald ikke set dem. Jeg synes endda, det kunne være svært at se dem for 1970. Jeg har derimod nok en fornemmelse af det. Jeg har hørt, hvad forskellige institutioner taler om, og f. eks. har jeg nok indtryk af, at visse pengeinstitutioner i 1970 følte, at opsparingen var dalende. Men det kunne være interessant at høre helt præcist: hvor har hr. Lysholt Hansen tallene for den samlede private opsparing for 1971 fra?

Så kun en enkelt ting til økonomi- og budgetministeren: jeg takker for oplysningen om, at det er tanken, at i hvert fald en del af overskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet skal anvendes på steder, hvor man kan have brug for kapital. Jeg ville netop gerne have præciseret, om det var det, der var tanken, eller om det var tanken, at man igennem et overskud, som man har gjort de tidligere år, ville holde igen på efterspørgslen. Man kan ikke gøre begge dele på én gang. Men man kan selvfølgelig